

Nr 542

Av herrar Nilsson i Tvärålund och Larsson i Norderön, *angående rationaliseringsstödet för kombinerat jord- och skogsbruk.*

(Lika lydande med motion nr 439 i Första kammaren)

I stora delar av landet är kombinerade jord- och skogsbruk den vanligaste företagsformen. Såväl kalkyler som praktisk erfarenhet visar också att denna företagsform har stora fördelar. Det är därför angeläget att ett kraftfullt stöd i olika former lämnas för uppbyggandet av sådana enheter.

Den enskilde företagaren betraktar aldrig jordbruks- och skogsdelen som fristående grenar av företaget utan ser företaget som en enhet. Genom att i rationaliseringssammanhang betrakta jord- och skogsbruket som från varandra fristående delar av företaget har myndigheter infört ett tänkesätt, som saknar förankring bland näringsutövarna. Enligt gällande regler skall stöd lämnas för rationaliseringsåtgärder i jordbruket endast när denna del — betraktad fristående — är lönsam. Detta synsätt kan vi inte acceptera. Enligt vår uppfattning måste det kombinerade företaget ses som en enhet och stöd kunna lämnas om företaget som sådant ger rimlig lönsamhet. Det må tilläggas att en kalkylmässig uppdelning i jord- och skogsbruk innebär betydande svårigheter och måste grundas på kvoteringar och normtal, som i det enskilda fallet inte alltid ger ett rimligt resultat.

Som reglerna nu är utformade är det mycket svårt för kombinerade företag med relativt liten jordbruksdel att få stöd för rationaliseringsåtgärder. Detta drabbar inte minst Norrland, där denna typ av företag dominerar. I längden måste detta leda till att jordbruket i dessa bygder försvinner och därmed också till att bygderna avfolkas. I sådana fall kan det även ur allmän synpunkt vara angeläget att en viss rationaliseringsåtgärd kommer till stånd, vilket motiverar ett stöd. För att ge ytterligare stimulans åt uppbyggnad av kombinerade företag och för att ge dessa jämställdhet med renodlade jordbruksföretag bör vidare bidragsgränsen för kombinerade företag sänkas.

Med hänvisning till det anförda hemställer vi,

att riksdagen måtte uttala att tillämpningen av rationaliseringskungörelsen må ske så,

att vid prövningen av ansökningar om rationaliseringsstöd — särskilt beträffande Norrland och andra jämförbara

bygder — det kombinerade jord- och skogsbruksföretaget skall bedömas som en enhet, samt

att bidrag till investeringskostnader vid kombinerade företag bör kunna lämnas när bidragsbeloppet skulle bli lägst 500 kr.

Stockholm den 25 januari 1968

Jan-Ivan Nilsson (cp)

i Tvärålund

Erik Larsson (cp)

i Norderön

Nr 543

Av herr Nilsson i Bästekille och fru Sundberg, om ersättning för stormskada å skog i Malmöhus m. fl. län.

(Lika lydande med motion nr 433 i Första kammaren)

Stockholm den 25 januari 1968

Jöns Nilsson (h)

i Bästekille

Ingrid Sundberg (h)
